

ZRCADLO

Výtvarné a literární práce studentů vrchlabského gymnázia

Knihomolky z našeho dvorku 2

V minulém čísle Zrcadla jste se seznámili s textem Karolíny Středové (6. A) o bokadiktonii, který vznikl v rámci výuky stylistiky jako součást časopisu Knihomolky. V tomto Zrcadle vám přinášíme práci Elišky Budárkové, živelné knihomolky, zcela závislé na knihách, také s živelným názvem *Padesát odstínů mé knihovny*. Hrozíme se, kam Eliščina závislost může vést – proto pevně doufáme, že se Elišce brzy podaří dostat její závislost do přijatelných mezí. Některé z příznaků bokadiktonie, které jsme měli možnost pozorovat, jsou ale i pozitivní, a to například ochota referovat bez přípravy o libovolné přečtené knize, využití veškerého volného času ve škole ke čtení, blahodárný vliv na spolužáky, zlepšení stylistických dovedností. Přesto přejeme Elišce, aby se brzy vrátila od braku ke klasickým románům.

Jan Salvet a Jan Krejčí

Padesát odstínů mé knihovny

Člověk, který tenhle časopis čte, už má podle mě dost. Chápu, je těžký slyšet o všech těch skvělých autorech a jejich dílech, taky o tom, jak byste měli číst atd..

Takže pokud vám z toho jde hlava kolem, teď zažije ten pravý kolotoč.

Já jsem se totiž stala úplně posedlou knihami. Čtu knihy ve všech podobách, ať už papírové, e-knihy a klidně i audio. Ale co si budeme, ty papírové jsou přece jenom lepší, nebo teda alespoň pro mě. Já totiž strašně ráda s knihou hodím, když jsem zrovna našťavaná na hlavní postavu, protože to zrovna dává do hromady s někým, s kým my všichni víme, že to nebude stát za nic. Takže v tomhle případě s knihou hodím, jenže představte si, že byste házeli se čtečkou. Prostě by existovala půjčovna čteček a další den byste tam přišli a řekli: Moc se omlouvám, třískla jsem se svojí čtečkou, jenom proto, že si Brie nedokázala přiznat svoje city k Finnovi a místo toho šla za Sebastianem. To by prostě nefungovalo. Minimálně já bych potom měla takové dluhy, že bych se z toho zbláznila. No, takže to jsem trošku odbočila a teď dál.

Dalo by se říct, že celý můj den se točí kolem knih. Ráno vstanu a když stíhám jít do školy na čas, tak si cestou čtu, pak čtu o přestávkách a někdy i na obědě, to spíš, pokud obědvám sama. No a odpoledne se snažím rozbít si tělo ve fitku anebo při běhu, při tom teda nečtu, to si naopak představuju, že jsem hlavní postava v knize a zrovna bojuju v nějaký bitvě nebo tak. Trénink je pak skvělý, anebo úplně hrozný, záleží, jestli si zrovna připadám jako Feyre, když jí Tamlin zamknul v domě anebo jako Feyre v roli Vladařky Nočního dvora, pardon ale já si se svými knihomolskýma připomínkami nemůžu pomoci. Jinak ano, gramaticky by to mělo být knihomolskými připomínkami, ale já na gramatiku moc nejsem.

Myslím, že už všichni pochopili, jak moc jsem knihami posedlá. Jo a abych nezapomněla, tak večer čtu klidně do dvou do rána, to jen abyste si nemysleli, že si dávám pauzu.

No, já tu nechci popisovat svoje dny tak do podrobnosti, ale nemyslete si i já chodím mezi lidi a jdu se bavit, trošku se napít jen to nikde moc nezmiňuju, občas o tom někomu řeknu, ale hlavně pšššttt před našima.

Posuňme se tedy k hlavnímu bodu, z nadpisu jste určitě pochopili, že věci, který čtu nejsou jen tak ledajaký. Já jsem odjakživa musela mít něco extra, takže když jsem začala číst, tak jsem se postupem času ponořila do říše fantasy, jenže to není obyčejný fantasy, ve většině případů jde hlavně o porno, ALE nemyslete si o mě nic špatného, protože to nečtu jen kvůli tomu, jde mi i o ten děj a příběh, postavy a třeba i emoce. Pokud jste už slyšeli můj podcast, tak jste se to možná dozvěděli. A ano, mám podcast a píšu knížku. Tadá! Tak teď mi všichni můžete popřát hodně štěstí a posunout se dál.

Faktem je, že díky knížkám jsem získala skupinku lidí, na kterých mi záleží, zažila jsem i společné čtení a doufám, že zažiju i více knihomolských akcí, protože věřte mi: I my knihomolové se bavíme. Občas mě štvou stereotypy lidí, kteří když jim řeknete, že máte rádi knihy, si vás představí v tlustém svetru, umaštěném culíku a v brýlích, a ještě vám řeknou, jak asi musíte být nevinní, hodní a tak. No já potom mám vždycky třeba sto chutí, jim ukázat, co já jsem za čtenář, občas si říkám, jak by některé z nich šokovalo, co vlastně všechno čtu.

Moje čtení začalo docela nevině, četla jsem romány jako třeba Sever proti jihu, což je strašně hezká knížka a doteď se ráda dívám i na ten film, pak jsem se vrhla na Jane Austenovou, prostě Pýcha a Předsudek je klasika a myslím, že by to měl číst každý. Já teda stejně nesnáším Darcyho, ach bože, jak ten mě štvál, ale i tak je to fajn. Stejně si myslím, že její kniha Rozum a cit je o něco lepší. Každopádně pak jsem se vrhla na Charlotte Brontëovou a její dílo Jane Eyre se stalo mým favoritem. Zjednodušeně jsem přelouskala nějakou tu klasiku a do některých děl jsem se zamilovala, některá bych naopak radši nezmiňovala.

Pak mi ale život změnila knížka Dvůr trnů a růží, a to doslova. Je to tak dobrá knížka! To mě tak uchvátilo, že jsem si hned následující den objednala další díl. Tuhle knížku napsala moje teď nejoblíbenější spisovatelka Sarah J. Maas, upřímně nechápu, jak to dělá, ale každá její knížka je naprostý trhák. Nejlepší je, že napsala tři obrovské knižní série, nebo takhle: Série Dvorů, není stále ukončená a má vyjít i další díl, akorát že až za rok. Tak moc doufám, že to bude o Azrielovi. Trošičku k ději: Hlavní hrdinkou je mladá Feyra, která pak kvůli zabítí kouzelné bytosti musí jít do říše víl s Vladařem Jarního dvora Tamlinem, děj je komplikovaný, ona musí zachránit říši, pak umře, následně je vzkříšená, potká Rhysanda, což je náš osvoboditel, jinak zjistí, že jsou svázáni takovým poutem, no a on jí zachrání a zamilují se do sebe, ona se stane jeho Vladařkou a tadá.

V realu je to mnohem složitější, ale co. Jinak byste měli vědět, že Rhysand má dva brutálně sexy kamarády, jeden z nich je Cassian, a to je vůdce jeho vojsk a druhý je Azriel, a to je stínopěvec. Pokud by vás to zajímalo, tak teď v únoru vyšel další díl a ten byl o Feyrině sestře Nestě, a právě i o Cassianovi. A byla to taková jízda, že jsem to nemohla pomalu rozdýchat, ačkoliv jsem to četla už asi devětkrát, a to to má přes 700 stran. Cassian se stal mým favoritem a Nesta taky.

Strašně by mě a myslím, že i víc fanoušků, zajímalo, kde Sára bere sakra inspiraci na všechny ty scény, protože to nemůže být samo sebou toto. Myslím, že konzultuje určitý kapitoly s manželem.

Její druhá série Skleněný trůn na tom je podobně skvěle, až na to, že už je ukončená, což je trošku smutný, hlavně u toho konce se znovu objevila Sářina skvělá schopnost gradace děje, a taky to, že umřela spousta mých oblíbených postav, takže jsem měla knížku celou od slz. Děj knížky je fakt na dlouho, ale hlavní postavou je Celaena Sardhotien, která je ve solných dolech Endovieru jako vězeň. Jednoho dne za ní přijede princ Dorian, s tím, že pro ni má určitou nabídku. No a jelikož Celaena, jakožto nejlepší vražedkyně neodmítne, tak začíná neskutečně skvělý příběh, do kterého se zapojí mnoho skvělých postav.

Třetí její série, je stále aktuální, první díl se jmenuje Půlměsíční město a je to ve zkratce bomba. Hlavní postavou je Bryce, která je dost odvážná holka, ráda chodí do klubu, ráda si sem tam něco dá – víte, jak to myslím. No, jednoho dne přijde večer domů dost nakalená a zjistí, že někdo zabil její kamarádku Daniku a její smečku. No a když se přesuneme o dva roky, tak se snaží společně s padlým andělem Huntem zjistit, kdo to byl. Už vyšel i druhý díl, který jsem ještě nečetla, ale chystám se na to. Děj je mega originální a Bryce je dokonalá a Hunt samozřejmě taky, ještě je tu její bratr Ruhn a pro něho nemám asi ani slova.

Toť asi k mojí nejoblíbenější spisovatelce, páni jde mi to rychleji, než jsem čekala.

Jednoduše jsem za poslední dobu přečetla všechny možné fantasy knížky, ať už se sexem anebo bez. Od Prázdných slibů a Série Krutého prince, jsem se dostala k Rudé královně, následně k Sérii Kroniky pozůstalých, pak jsem přešla na celou Selekcí a teď čtu druhou sérii Selekcí, mým favoritem se stala i knížka Z krve a popela, protože při ní jsem skoro nedýchala. No mám na svém čtecím listu spousta dalších fantasy spicích knih, na které se těším. Nejen to, přidala jsem i pár knih od Colleen Hoover, protože to je taková srdcovka, jakože knížka Námi to končí mě totálně rozbřečela. Ona teda nepíše fantasy, ale i tak jsou její knížky naprostý trhák.

Mým momentálním favoritem jsou dark romance knihy, protože v těch to jiskří, až mám občas pocit, že mi samy vzplanou. Ne vážně, autorky jako Nikki J. Summers nebo třeba Penelope Douglas dělají nám čtenářům mnohem příjemnější dny. Nedávno jsem četla knížku Psycho od Nikki a bylo to takový porno, teda doslova ☹️ děj byl senzační, postavy topový, a dokonce to má i pokračování. Pořádila jsem to na Amazonu, takže tam všichni utíkejte, mají tam na tyhle super naučné knihy slevy a myslím, že mě by už měli udělat slevovou kartičku, protože většina mých peněz jde právě tam. Nemyslete si, ale že takový knížky píšou jen ženy, z mužských autorů vám můžu doporučit J. D. Hawkinse, zkuste a uvidíte. Jinak od Penelope jděte do Corrupt série, protože bože to je dokonalý!

Takže jsem se vlastně od klasických románů dostala až k červené knihovně.

Knížky jsou prostě super, ať už se jedná o fantasy nebo o detektivky, důležité je najít si to, co vás bude bavit. Kdyby mi někdo před dvěma roky řekl, že budu číst new adult fantasy a dark romance knihy, tak se mu akorát tak vysměji. No a podívejme se, jak to nakonec dopadlo.

Další mojí kapitolou je teda Wattpad, což je taková aplikace, kde může psát každý, ale nemusíte tam přímo psát, můžete třeba jenom číst a dávat tak odezvu ostatním a podpořit začínající autory. Což je za mě strašně super. Moje knížka, kterou tam píšu, se jmenuje Hlavně žádné slzy, je to takové new adult fantasy a jsem na to strašně pyšná. Celkově jsem pyšná, že jsem vůbec začala. Strašně mě to baví a jsem ráda za jakoukoliv odezvu.

No za mě, tam můžu doporučit různé mafia stories, hlavně se mi nesmějte, ale jak si to jednou přečtete, tak už nebudete moct přestat, fakt mi věřte, protože to doporučuje 10 z 10 Elišek. Třeba kniha Ace je senzační, ale já si tam ráda přečtu i historické romány třeba To defy a duke je moc hezký příběh.

Celkově mám tuhle appku ráda, hlavně to mám spojené i s mojí nejoblíbenější spisovatelkou, která tam začínala. Co jsem tak slyšela, tak hodně spisovatelů na tom začínalo, a to je fajn, alespoň můžete vidět, kam až to dotáhli a brát to jako inspiraci.

Celkově pro mě to je taková srdcovka, protože co si budeme, slohy ve škole nejsou nic moc a tady má člověk prostor se vyřádit na jakékoliv téma, a to se vyplatí.

Takže to je asi všechno, co jsem chtěla říct o svojí červené knihovně. Fakt doufám, že si tohle nepřečte někdo z mojí rodiny, protože by na mě asi koukali dost zvláště i když jsem tuhle bratrovi dávala číst zrovna knihu, co jsem četla, a když to dočetl, tak se mi jenom smál, no a taky říkal, že už chápe, proč tolik čtu. U nás doma převládají spíš stereotypy a čtení je pro šprty.

Pokud jste to teda dočetli, tak si okamžitě kupte Dvůr trnů a růží a uvidíte, jak se vám zlepší den anebo si poslechněte můj velmi improvizovaný podcast This is a place where bookworms will feel safe.